
Głogów-Górka, st. 4, gm. loco, woj. dolnośląskie, AZP 68-20/115

Informator Archeologiczny : badania 33, 27

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

szpili brązowej, sierpa brązowego, przęślik gliniany i fragment odłupanego kamienia w kształcie płaskiej niecki ze śladami użytkowania (ścierania).

W części centralnej (w. VII/99) odsłonięto liczne dołki posłupowe będące pozostałościami większych konstrukcji naziemnych, kilka niewielkich jam o niewiadomym przeznaczeniu oraz fragmenty rowów fundamentowych dwóch bocznych ścianek tzw. długiego domu, trzeciego takiego obiektu neolitycznego na badanym stanowisku. Brak czasu oraz funduszy nie pozwolił na odsłonięcie jego pełnego zarysu, co planowane jest w następnym sezonie wykopaliskowym. Również w tej części stanowiska, nieco bardziej na zachód (w. V/99), odsłonięto jedyny w tym sezonie jednoznacznie określony obiekt osadniczy kultury łużyckiej. Była to okrągła w zarysie jama o trapezowatym przekroju poprzecznym (takie kształty miały pierwsze jamy kultury łużyckiej odkryte na szczycie wzniesienia, w trakcie nadzorów w 1995 roku). W wypełniku znaleziono kilkadziesiąt fragmentów ceramiki, krzemienie, fragmenty kości zwierzęcych oraz dwa okrągłe rozcieracze kamienne.

Badania w 1999 roku pozwoliły na dalsze rozpoznanie sytuacji osadniczej na stanowisku, jednak nie wyjaśniły wszystkich wątpliwości. Konieczne jest kontynuowanie badań w jak najbliższym czasie, gdyż intensywne prace polowe coraz bardziej zagrażają zniszczeniem jeszcze istniejących obiektów – duża ich część zachowana była tylko w partiach przydennych, zaledwie od kilku do kilkunastu centymetrów miąższości.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie i w Muzeum w Biskupinie.

Wyniki badań opublikowane zostaną w „Wiadomościach Archeologicznych”.

GŁOGÓW – Górka, st. 4, gm. *loco*, woj. dolnośląskie, AZP 68-20/115

Ratownicze badania archeologiczne na terenie budowy południowej obwodnicy Głogowa zostały przeprowadzone w 1999 roku przez firmę „AKME” Zd. Wiśniewski przy współpracy terenowej Muzeum Archeologiczno-Historycznego w Głogowie. Prace badawcze z ramienia „AKME” były nadzorowane przez dr. Aleksandra Limisiewicza, natomiast kierował nimi w imieniu wymienionego wyżej muzeum mgr Zenon Hendel. Ponadto w badaniach, zarówno na etapie terenowym jak i kameralnym, wzięli również udział mgr K. Czapla, mgr A. Dobrowolski, mgr W. Pogorzelski, mgr L. Lenarczyk oraz student Katedry Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego A. Hajzler.

Giebultów, st. 8, gm. Książ Wielki, woj. małopolskie, AZP 95-59 – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

Grabek, st. 11, gm. Szczerców, woj. łódzkie, AZP 77-48/56 – patrz: wczesna epoka żelaza

GRZYBÓW, st. 23, gm. Słubice, woj. mazowieckie, AZP 54-56/36

- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada lub obozowisko z wczesnej epoki brązu

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone od 16 do 27 sierpnia pod kierownictwem mgr. Krzysztofa Gowina (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi). Finansowane przez Mazowiecki WKZ – Delegatura w Płocku. Przebadano powierzchnię około 400 m².

Stanowisko położone jest na piaszczystej terasie nadzalewowej doliny Wisły. W odległości około 100 m na północny wschód od stanowiska rozpoczyna się terasa zalewowa, a około 400 m pozostałości starorzecza. Z uwagi na subpowierzchniowy charakter stanowiska piaskowego jego eksplorację prowadzono warstwami mechanicznymi z zaznaczaniem rozrzutu materiałów w ramach warstw na planach w skali 1:20. Materiał zabytkowy najliczniej występował w warstwie I. Zabytki